

En golfdebutant på Island

Tekst Peter Wihan, DPIF · Fotos Gunnar Andersen, DPIF

Set udefra.

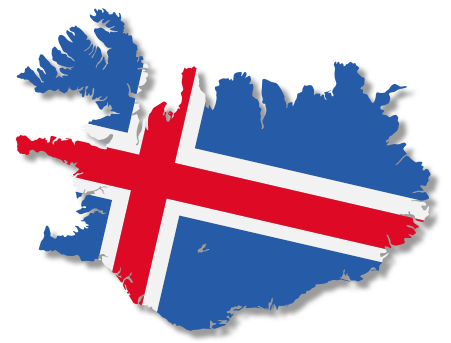
Ja! Det er ingen hemmelighed, at jeg ikke helt er på hjemmebane, hvad angår golf. Heldigvis er jeg interesseret i det meste sport, og der er da brugt timer på at se golf i fjernsynet. Efter Sjælland Open i Korsør og Danske politimesterskaber (DPM) i golf samme sted følte jeg også, at jeg havde godt styr på reglerne og var klar til en tur med landsholdet til Island. Ved DPM fik jeg lært nogle få af deltagerne at kende og følte ikke, at jeg var helt på udebane mere, da vi meget tidligt torsdag mødtes i Københavns lufthavn. Turen som delegeret var uddelt af DPIF, og det var noget, jeg havde set frem til længe, da Island altid har stået højt på "to do" listen. Flere havde overnattet i København, og andre havde bare være utroligt tidligt oppe. Alle var dog spændte og klar til en weekend i golfens tegn.

Flyveturen forløb uden dramatik og med uret stillet 2 timer tilbage, ankom vi til Keflavik kl. 10. Vi kunne ikke komme på hotellet før senere på dagen, så der var arrangeret en prøverunde på golfbanen, så man kunne se banen an. Vejret var overskyet,

men det var ualmindeligt vindstille, og vejret var mildt. Golfbanen lå ikke langt fra hotellet og helt ud til havet. Herud over var der i mine øjne ikke så meget ved banen, for der var ingen træer og ingen nævneværdig bevoksning. Man kunne således overskue hele banen fra de højeste punkter. Til gengæld var der et perfekt udsyn ud over havet og ind mod Reykjavik, som man svagt kunne ane 50 km væk. Alt i alt en fin kulisse til et spændende mesterskab, hvor Danmark var regerende mester efter Jacob Espelunds fantastiske sejr for 4 år siden. Jacob var med igen, men havde nok selv nedtonet forventningerne pga. en noget ujævn omgang golf til DPM, der var spillet om mandagen. Jeg fulgte selv landsholdsdeltagerne Jan, Kent og Michael rundt på prøverunden, hvor spillet var lidt for sjov med henblik på lige at få et overblik over faldgruber og muligheder på banen.

4½ time senere kørte vi til hotellet og fik udleveret værelser. Alle var allerede godt trætte efter mange timer på farten, så vi

blev lidt overrasket over, at det var planlagt, at vi skulle videre til den Blå Lagune kort efter. Den Blå lagune er dog en af de store seværdigheder på Island, så dem der havde sagt ja til turen var snart klar. Det var heldigvis ret tæt på og kort efter gik vi ind i badeanstalten, hvis man kan kalde det det. Vandet var dejligt og det var en rigtig dejlig tur, når man nu var træt i kroppen. Det gør det jo heller ikke værre, at man fik udleveret et armbånd, der fungerer som betaling for øl og drikkeelse i selve poolområdet.

Vi blev på stedet i 1 time og derefter var det tilbage og direkte ned og spise i Keflavik, der er den største by ved lufthavnen. Maden var egentlig ganske fin, men nok lige lidt cafeteriaagtigt for nogen. Knap var vi færdige, før den stod på åbningsceremoni ude ved golfklubhuset. Det blev ikke så formelt, som jeg havde forestillet mig, men vi fik da hilst på modstanderne fra Island, Norge og ikke mindst Sverige, der igen var med i nordisk politiidræts sammenhæng efter en lang pause. Efter formalite-

Kent Nielsen gør sig klar til indledende slag.

Se resultatlisten på
www.politisport.dk

Debutanten Jakob Kristensen vurderer chancerne for en birdie.

Jakob Espelund Nielsen driver det vanskelige hul 3 ved NM i golf.

terne var der teknisk møde, før vi sent kom tilbage til hotellet. Der fik vi sagt tillykke til den eneste landsholdsdebutant, som vi havde med i denne omgang. Det var til Jakob Kristensen fra Syd- og Sønderjylland, der fik overrakt debutantnålen. Herud over fik vi fordelt tøj og klæder, så vi kunne fremstå pænt næste dag.

Dag 2

Grundet en strid vejrprognose blev det under torsdagens tekniske møde aftalt, at samtlige 36 huller i turneringen skulle spilles fredag. Det var noget af en maratonudfordring for deltagerne, men vejrudsigten for lørdag gjorde, at der ikke rigtigt

var andre muligheder. Vejret startede da også godt ud, omend der var en del vind. Jeg startede ud med at følge Carsten Ekstrøm, der lagde godt ud. En lidt uheldig "regel" på hul 2 og en grim trippel boogye på hul 4 slog dog luften ud af ham ret hurtigt. Alle kæmpede dog med vinden, og det virkede, som om alle danskerne ikke var kommet godt fra start. Men - da 1. runde nærmede sig enden, blev jeg opmærksom på, at Jakob Espelund havde tur i den, og han spillede ualmindeligt godt. Faktisk så godt at han efter første runde lå med 3 point ned til nr. 2 og 3 begge fra Norge. Det var helt fantastisk, og vores delegation begyndte at tro på, at der var muligheder for at forsvare mesterskabet.

Fra venstre: Kent Nielsen, Jakob Kristensen, Michael Stie, Jacob Espelund Nielsen, Jan Birger Nielsen, Helle Orloff, Anne Seierø og Carsten Ekstrøm.

søpapegøjeæg? - næ, en golfbold i bunker.

Den danske mester Michael Stie forsøger sig med et put.

Anne Seierø driver.

Over middag skiftede vejret til finregn med momenter af regulær regn. Dette sammenholdt med at vinden øgedes, var en ubehagelig kombination, og alle deltagere var samtidig trætte efter første runde. Dem der allerede havde problemer fik flere, mens de bedste trak fra. Danskerne kæmpede alle, men uofficielt hvilede vores øjne nok på dette tidspunkt også mest på Jakob Espelund, der fortsatte godt spil hen over eftermiddagen. Han var dog ikke den eneste, der gjorde det godt og de andre på førerbalden spillede også op til deres bedste. Det så derfor ud til, at det hele skulle afgøres på det allersidste hul, og vi stod kolde og våde og krydsede alt hvad vi kunne. Norges mand kunne dog lukke med en birdie, og Jacob tog en par og

tabte dermed med et point til Nordmanden. Hvad vi ikke vidste var, at en islænding havde spillet forrygende lidt længere nede i feltet, og pludselig blev det klart, at det faktisk var Island, der var løbet med sejren. Det var dog utroligt tæt med 1 point mellem de første 5 spillere.

Klokken var allerede mange, da vi spiste aftensmad den aften og mange gik i seng efter 12 til 13 timer på banen. Enkelte af de danske spillere nød dog, at der ikke skulle spilles lørdag, og de benyttede lejligheden til at hygge til ud på de små timer.

Træningsrunde - Michael Stie, Kent Nielsen og Jan Birger Nielsen.

Udvalgsformand Jesper Bangsgaard observerer en koncentreret Helle Orloff.

Dag 3

Som lovet vågnede vi til tung regnvåd lørdag, og selvom det ikke havde været godt vejr fredag, var alle nu glade for, at de ikke skulle ud og spille. I stedet var der planlagt en lille udflugt. Vi kørte derfor afsted til der, hvor de teutoniske plader går fra hinanden og gik i modbydeligt vejr hen over den lille symbolske bro, der går fra den europæiske plade og over til den nordamerikanske. Vi kom dog hurtigt tilbage i bussen og kørte videre. Vi besøgte herefter en "mudpool", hvor der var godt gang i undergrunden, men igen var vejret bare for dårligt til at nyde det ret længe. Resten af turen blev droppet og vi kørte tilbage, mens vi kiggede ud på den natur, der ikke var skjult af skyer. Tilbage til middagsmad blev vi enige om, at der ikke var nogen pointe i at bruge eftermiddagen ved Thingvellirsletten, som det ellers var planlagt. I stedet blev det til, at nogen besøgte Reykjavik, og de andre ville så slappe lidt af inden aftenens banket. Jeg tog selv

til Reykjavik og havde en rigtig hyggelig eftermiddag med Jacob Kristensen. Vi fik set byen, nød en drink på Hard Rock cafe og købt lidt ind. Kl. 18 var vi tilbage, og snart stod vi klar til banketten. Den blev afholdt på en lille restaurant, hvor der blev serveret et dejligt festmåltid. Resultatet blev også offentliggjort, og medaljerne blev fordelt. Selvom vi kortvarigt kunne smage guldet, var vi stadig stolte over bronze til Jacob Espelund, og det blev også til bronze i holdkonkurrencen. Slutteligt blev der holdt takketaler, før banketten sluttede. Det sidste del af aftenen blev brugt på hotellet med at snakke med de forskellige deltagere, men de fleste gik tidligt i seng efter nogle hårde dage med konkurrencer og et presset program.

Tak for en dejlig tur herfra. Det var en fornøjelse at følge de bedste danske politi golfspillere.

Individuelle vindere - Norges June Bolme og Islands Sigurbjörn Torgeirsson.

Medaljetagerne på herresiden - Bronze til Jakob Espelund Nielsen, sølv Geir Leknes, Norge og guld til Sigurbjörn Torgeirsson, Island.

Danmarks herrer får overrakt bronzemedaljer i holdmesterskabet.

Danmarks trup - fra venstre: leder Lars Fredenslund, Jan Birger Nielsen, Jakob Kristensen, Jakob Espelund Nielsen, Carsten Ekstrøm, Michael Stie, Kent Nielsen og udvalgsformand Jesper Bangsgaard. I sofaen delegationsleder Peter Wihan flankeret af Helle Orloff og Anne Seiero.

Nordisk politimesterskab i golf

Tekst Jesper Bangsgaard, PI-København · Fotos Gunnar Andersen, DPIF

Et Nordisk politimesterskab i golf er en stor ting for politigolfspillere, idet vi pt. ikke har europæiske politimesterskaber i golf, og derfor kun samles som landshold hvert 4. år. Spændingen var derfor stor op til udtagelsen af holdet. Ville de unge fremadstormende bryde igennem, eller ville det være den gamle garde, som igen ville blive foretrukket. Ud fra en udtagelsessamling og tidligere resultater blev 6 mand og 2 kvinder udtaget.

Hos mændene blev: Jakob Espelund Nielsen-PI-København, Jakob Kristensen-Syd- og Sønderjylland PI, Carsten Ekstrøm-Vestegnen PI, Kent Nielsen-Sydøstjylland PI, Michael Stie-Fyn PI og Jan Birger Nielsen-Rigspolitiet PI udtaget.

Hos kvinderne faldt valget på: Anne Seierø-Nordsjælland PI og Helle Orloff fra Østjylland PI, hvorved næsten alle politikredse var repræsenteret, idet ingen af deltagerne kom fra samme kreds.

Første test for de udtagne var de Danske politimesterskaber, som blev afholdt i samme uge som NPM. Samtidigt var det en test af, hvorvidt det var lykkedes for udvalget at udtage de mest formstærke til holdet. Efter første runde af de danske politimesterskaber så det fint ud, idet 4 af de udtagne havde sat sig på de første 4 pladser. Kun vores største håb, Jakob Espelund var faldet lidt tilbage på en vindblæst Korsør Golfklub.

Runde 2 viste sig desværre at være en stor mundfuld for flere af landsholdsdeltagerne, som faldt lidt tilbage. Vinderen af de danske politimesterskaber blev Michael Stie var dog med på holdet, så håbet var stadig grønt.

Efter en kort flyvetur, (ca. 2½ time), ankom vi til Island i et rigtigt godt golfvejr. Ingen vind til at forstyrre boldflugten og ingen sol til at blænde spilleren. Banen fremstod velholdt, lidt hård omkring greens, men lettere ordinær. Men som spillerne sagde: "Det er jo bare at lægge bolden ind til pinden", hvilket de heller ikke havde de store problemer med på prøverunden. Der var flere som undrede sig over, at man havde valgt en bane med så få udfordringer. Der var ingen træer, kun få bunkers og ganske lidt vand, bortset fra Atlanterhavet, som brusede lige ved siden af banen. (Udsigt her til fra alle huller!)

Arrangørerne lavede dog her et enkelt kiks, idet vores piger var blevet informeret om, at der skulle spilles fra blå tee-sted og de prøvespillede naturligvis derfor fra denne tee-position, men meget skulle ændre sig.

Til teknisk møde samme aften oplyste værterne fra Island, at der nærmede sig en storm, som ville gøre golfspil umuligt fra om lørdagen, hvorfor man anbefalede at vi spillede 2 runder fredag og lod disse være afgørende for resultatet. Det var der hurtig enighed om, idet de jo måtte vide bedst. Værterne oplyste samtidigt, at damerne skulle spille fra rød tee-position, idet svenskerne og nordmændene havde trænet fra denne. Vores piger tog det med godt mod, at banen på denne måde blev kortet lidt af, idet blå bane er noget længere end rød. Jeg tror, de tænkte på, at de jo skulle ud på 2 runder samme dag.

På konkurrencedagen vågnede jeg på værelset ved en sær hulen udenfor vinduet. Det viste sig at være vinden, som tog fat i bygning, tag og udhæng. Forløberen for stormen havde ramt os.

Vel ankommet til banen, så den faktisk stadig tilforladelig ud trods den stærke vind. Men det var nemt at se på de første par spillere, at skindet bedrog, idet vinden fik rigtigt god fat i boldene, idet der intet var til at give læ.

Næsten alle herrespillerne måtte afgive et par slag til banens første 4 huller, som var klart de sværeste. Jakob Espelund kom godt fra start og var kun et slag over banens par efter de første svære huller. Andre havde det lidt svære, og var på både 3, 4 og 5 over banens par på dette tidspunkt.

På pigesiden var vi godt klar over, at vi ville få det svært, idet alle pigerne, på nær en enkelt islandsk pige, havde noget lavere handicaps. Anne kom rigtigt flot fra start og var helt på højde med de øvrige spillere i bolden, hvorimod Helle var en smule nervøs og spildte lidt slag hist og pist. Selv så jeg Helle slå et par rigtigt flotte høje slag i medvinden, som så desværre røg direkte ned i en af de få vandhazarder på banen. Ellers et meget flot slag.

Halvvejs på første runde så det lidt blandet ud.

på Island

Jakob Espelund havde, sammen med en svensker, fået et slags forspring til en større gruppe forfølgere, heraf flere islændinge, som jo tilsyneladende var vant til forholdene. Michael Stie lå fornuftigt til, hvorimod resten var lidt hårdt ramt af blæsten, og holdkonkurrencen, hvor de fire bedste på dagen talte, var ved at blæse ud i Atlanten til de legesyge hvaler, som vi jævnligt kunne se langs kysten, hvis ellers man kunne løsrive sig fra den spændende match.

Hos pigerne var Anne kommet lidt foran Helle, en islænding og en svensker, men det var ikke helt så tæt som hos herrene, idet hun var noget efter nordmanden, en svensker og en islænding.

Jakob fik virkeligt styr på vinden på anden halvdel, som umiddelbar er lidt lettere end første halvdel. Jakob kom ind med en 74, hvilket kun er 2 slag over banes par. Dermed havde han inden 2. runde et forspring på 3 slag til et par nordmænd og 4 slag til en gruppe af islændinge og en enkelt svensker.

I hold konkurrencen førte Island med 5 slag til Norge og med 9 slag til Danmark. Det forspring indhentede vi for 4 år siden, så optimismen var stadigt høj.

Hos pigerne lå Anne med 95 på en 5. plads og Helles 106 rakte til en 6. plads inden sidste runde. Pigerne konkurrence blev ført af en rigtig dygtig nordmand i 78 slag.

I 2. runde var vinden taget lidt til, og naturen spædede op med lidt regn for at gøre det hele endnu vanskeligere. Og lad det være sagt med det samme. Den udfordring klarede islændingene bedst.

Jeg fulgte Jakob på sidste halvdel af banen, og han var desværre svært uheldig med dårlige bold lejer, uheldige opspring og dårlige bounces. Når det samtidigt stormer og regner, er det svært at holde optimismen i kog, men Jakob kæmpede. Desværre var det ikke nok, idet en islænding, fra en tidligere bold, gik en kanonrunde på 73 under forhold, jeg ikke ville byde min hund, og den er ellers vant til lidt af hvert. Fra Jakobs egen førerbold listede en dygtig nordmand sig med en birdy, forbi på sidste hul, hvor han ellers lå dårligt efter et meget skævt drive.

Jakob fik dog kæmpet en individuel bronze medalje hjem i 152 slag, 2 slag fra guld, 1 slag fra sølv, og heldigvis et slag foran en fjerde plads. Super spændende. Michael Stie fik også styr på vinden og gik en god runde i 77 slag, som placerede ham som nr. 8 med 162 total. Der var et flot comeback til Jakob Kristensen, som efter 27 forfærdelige huller gik de sidste 9 i en rigtig fin score og blev 3. bedste danske deltager.

De mange anstrengelser viste sig dog at være tilstrækkelige til at fastholde tredjepladsen i holdkonkurrencen foran svenskerne, og det er jo altid en sejr i sig selv at slå dem.

Islændingene vandt meget klart foran Norge, men de er jo også vandt til både vejret og banen.

På pigesiden fik Helle lagt nerverne i 2. runde og gik rigtigt flotte 94 slag for en total på 200, hvorimod Anne, som havde lagt så flot ud, måtte tage til takke med 104 slag i uvejret og en total på 199 lige foran Helle.

Et stort tak til arrangørerne for at udvise den nødvendige smidighed, som fik konkurrencen til at forløbe så godt som det nu var muligt under de givne omstændigheder. Vejret lørdag var helt vanvittigt og på ingen måde egnet til golf, så godt vi spillede alle 36 huller på samme dag.

Sverige var med igen, og de har lovet at arrangere om 4 år et sted i det sydlige Sverige. Så er vi næsten på hjemmebane, og så kan de bare komme an, men mindre svenskerne arrangerer myg i millionvis, hvilket de er vant til.

Se resultatlisten på
www.polittisport.dk